

*Xoi dăm ba miếng kéo lòng nhớ thương.
Thương làm sao khi nàng nghĩ về người nàng vừa gặp mặt mà đã thắm yêu trộm nhớ:
Thấy anh em những mơ màng,
Tưởng rằng đây đây phượng hoàng kết đôi.
Thấy anh chưa kịp ngỏ lời,
Ai ngờ anh đã vội rời gót loan.
Để rồi:
Thiếp tôi mê mẩn canh tàn,
Chiêm bao như thấy có chàng ở bên.
Hoặc:
Mong anh mà chẳng thấy anh,
Thiếp tôi buồn bã khêu quanh ngọn đèn.
Lời nàng thổ lộ, gấn bó khi thiết tha đầy nhân tính:
Tay bung đĩa muối chấm gừng,
Gừng cay muối mặn xin đừng quên nhau.*

*Khi thì du mối tình cho lẫn vào với rừng, biển, núi non:
Rủ nhau xuống biển mò cua,
Đem về nấu với mơ chua trên rừng.
Ai ơi chua ngọt đã từng,
Non xanh nước biếc ta đừng quên nhau.
Thương làm sao khi nàng nhớ người yêu:
Nhớ ai em những khóc thầm,
Năm thân áo vải ướt đầm như mưa.
Nhớ ai ra ngấn vào ngơ,
Nhớ ai ai nhớ, bây giờ nhớ ai.
Và:
Khăn thương nhớ ai
Khăn rơi xuống đất
Khăn thương nhớ ai
Khăn vắt lên vai
Khăn thương nhớ ai
Khăn chùi nước mắt
Đèn thương nhớ ai
Mà đèn không tắt
Mắt thương nhớ ai
Mắt ngủ không yên
Đêm qua em những lo phiền,
Lo vì một nỗi không yên một bề.
Nhưng có lẽ thương nàng nhất, quý nàng nhất khi nghe nàng nói với người yêu thế này:
Chàng về cho chóng mà ra,
Kéo em chờ đợi sương sa lạnh lùng.
Tình thương yêu của nàng khi thì ghen ngào trong tương tư ngây ngất:
Từ ngày ăn phải miếng trâu,
Miệng ăn môi đỏ dạ sâu dăm chiêu.
Biết rằng thuốc dẫu hay là bùa yêu,
Làm cho ăn phải nhiều điều xót xa.*